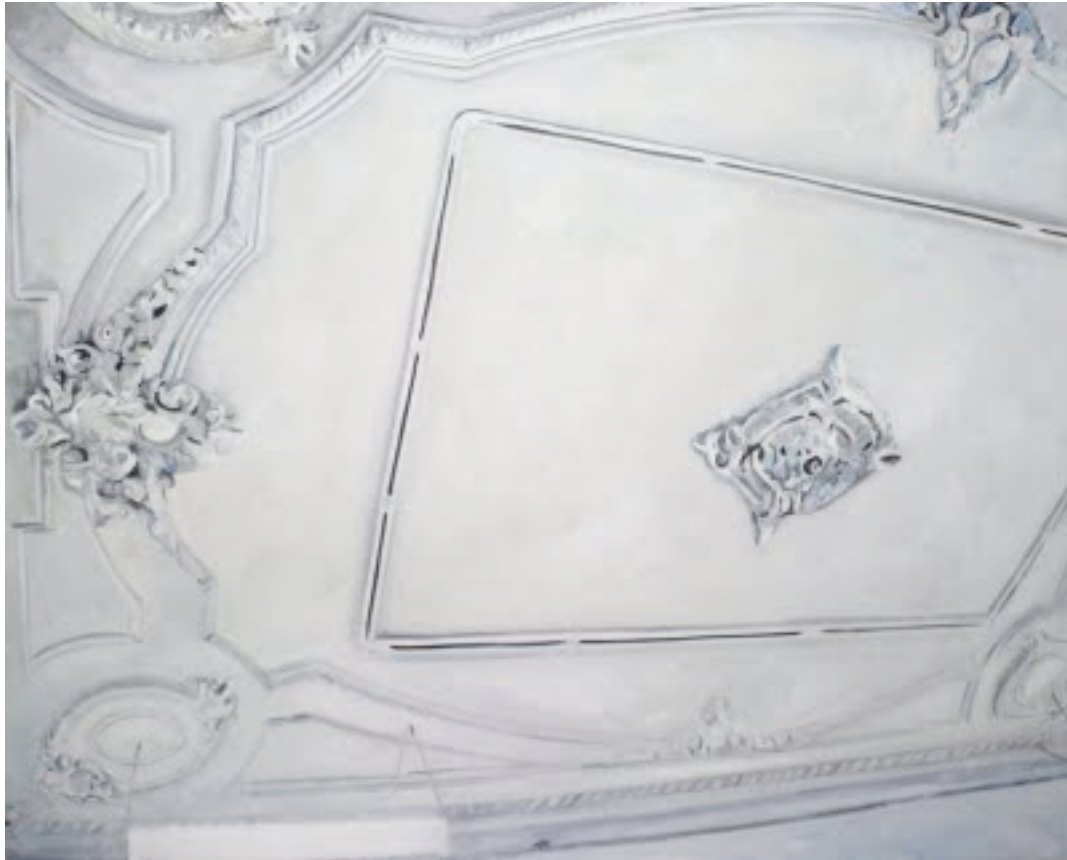

fredagen den 2:e september 2011

[Konstrecension: Ditte Ejlerskov](#)

av TOR BILLGREN

"French stucco ceiling", 80x100cm, oil on canvas, 2011

Ditte Ejlerskov
My African Letters
Larm, Köpenhamn
Till den 1.10

I början april fick **Ditte Ejlerskov** ett e-mail av advokaten **Amadi Omorose Azagba** från Benin. Han hade en dålig och en god nyhet. Den dåliga var att hennes släkting, guldhandlaren Gabriel Ejlerskov avlidit i en trafikolycka. Och den goda: att han lämnat efter sig en förmögenhet som Ditte skulle få tillgång till om hon bara betalade en smärre bankavgift på 5000 dollar.

Ett nigeriabrev, rätt och slätt. Eller "419 scam", som de kallas i afrikanska länder efter den nigerianska polisens brottkod. Alla som har en e-postadress har någon gång fått dem. De skickas ut i tusental och alltid är det någon som luras att betala de där avgifterna.

Istället för att radera smörjan svarade Ejlerskov "advokat" Azagba (eller vad han (eller hon eller de) nu heter). Hon spelar upprymd och babblar blåögt om den afrikanska månen och luften. Konversationen pågår i 3 månader och hon får bilder av platsen där Gabriel ska ha förolyckats, av begravningen ("white doves were set free") och den efterlämnade egendomen – allt för att hon ska frestas att betala.

"A car accident on Togo Ghana express way", 22x27cm, oil on canvas, 2011

"White doves were set free", 19x24cm, oil on canvas, 2011

Fenomenet att besvara 419-brev kallas "[scam baiting](#)" och är ingalunda nytt. Det finns massor av sajter som är dedikerade till den här typen av förströelse. En del ägnar sig åt det för att de vill få lurendrejarna att slösa sin tid. Andra för att de vill roa sig på deras bekostnad.

Men Ejlerskovs syfte är konstnärligt. Utifrån de bilder Azagba skickat har hon skapat en serie målningar som nu visas på Larm i Köpenhamn. Hennes bleka och lätt dimmiga stil passar utmärkt i sammanhanget eftersom inget av det avbildade är vad det utges för att vara. Allt är fabricerat – dels utifrån bedragarens fördomar om vad en västerländsk person ska gå igång på. Dels av en västerlänningens romantiska föreställningar om Afrika.

I utställningen ingår också [e-postkonversationen](#) (PDF). Det är spännande att följa hur parterna spelar sina kort. Stundom hettar det till, som när Ejlerskov kräver att Azagba ska betala bankavgiften i hennes ställe. Och någonstans i det forcerade tonläget inbillar jag mig att de verkliga personerna glimtar till genom härvorna av förställdhet.

“Your problem is that you are a dreamer”, grälar Azagba. Ditte kontrar med det tvetydiga och tvivelaktiga “The African air might be sweet, warm and moist (...) but to me at this point it seems the entire African nature has a fever.”

Utställningens tredje beståndsdel är en [text](#) där Ejlerskov för ett intressant resonemang kring de moraliska aspekterna av att ”utnyttja” Azagba i konstens namn. Hon är farligt nära att trampa i det kulturellrelativistiska klaveret, men upptäcker fällan och undviker den. Det finns bara ett offer i sammanhanget, och det är den som är utsatt för bedrägeriförsöket. Att döma afrikaner (eller människor man tror är afrikaner) med särskilda, mer tillåtande måttstockar är en av de mest bedrägliga formerna av rasism.

Publicerad i Sydsvenskan den 2 september 2011

"A place to stay forever", oil on 4 canvases, 226 x 330 cm, 2011